



Một bông tuyết to đùng lơ lửng trôi về phía Tuần Lộc Con. Nó đậu chên vênh trên chóp mũi cô bé. Lưỡi Tuần Lộc Con thè ra, một màu hồng xinh xắn giữa mênh mông tuyết trắng. Bông tuyết lập tức tan biến trong làn hơi thở ấm áp.

“Làm sao con bắt được bông tuyết?” Tuần Lộc Mẹ bật cười. “Con biết thừa rồi mà, con yêu.”

Nhưng đây là lần đầu tiên Tuần Lộc Con trông thấy tuyết. Cô bé mới chào đời năm nay. Tuyết là tấm khăn choàng trắng tinh, bao trùm thế giới duy nhất Tuần Lộc Con từng biết tới.



Tuần Lộc Con ngược nhìn khắp thung lũng.

